

Xavante, Ulf Lundell

SIDA A

1. Halvvägs till havet 5.37

Halvvägs till havet där floden gör en krök har jag min husvagn, har jag mitt hem Hösten är vacker i år och öringen huggar När vintern kommer ger jag mej av igen

När kvällen är här tar jag min öl framför tv: n och ser all dom äör ansiktena prata förbi Det har hänt att jag känt, att jag vill se dom hängda men det skulle inte ändra nånting i mitt liv

När dom stora föll, föll dom små och jag stod utan Sen tog banken huset och det slog in en kil mellan henne och mej ... sen föll valutan och sen dess åker jag från plats till plats i min bil

Halvvägs till havet där floden gör en krök Uppe vid vägen går långtradarna Hösten är vacker och öringen huggar När vintern kommer ger jag mej av igen

Till för två dar sen hade jag en granne här Nu har han åkt för att söka ett jobb i Kristiansand En kväll när vi satt på stranden och rökte och drack höll han fram ett slitet kort i sin hand

Han sa: Det där är vi strax innan vi gifte oss Hon var tjugofem, jag var tjugosju Nu är len borta vid förtifem som om allt var gjort och vad gör man nu?

Vi gick bort oss nånstans och förlorade varann Såg drömmen lösas upp och försvinna Jag är en främling här idag i mitt eget land och jag längtar, jag längtar efter en kvinna

När dom stora föll, då föll vi små och vi föll rätt ner i backen Feldt öppna kranarna och dåarna drack Vi var alla där på festen hit upp till nacken men det var vi som tog skiten när bubblan sprack

Halvvägs till havet där floden gör en krök kommer månen upp som en svävande brand Svarta och stilla står granarna på rad Det är tyst här i kväll i vårt sagoland

Halvvägs till havet där floden gör en krök faller en stjärna i den tomma himmelen Halvvägs till havet har jag mitt hem och jag önskar att jag kunde göra allt från början igen

2. Xavante 5.51

Jag var tio år den gången och julen var på väg Jag önska mej en hund och en resa till en söderhavso Jag fick min första grammfon och en bok av en äventyrsman Han levde då, nu är han död Han satte upp en expedition och gav sej in i Mato Grosso land Vidare, vidare uppför Rio das Mortes tills han fann Xavante

Jag var med honom på båten i djungelns heta fukt

Pirayorna inunder, anacondor och jaguaren på stranden Hela natten in mot juldän tills Apoena stod framför oss Hövding över vildar i dom vilda landen Nakna med långa bågar och pilar genom vit mans hud Inga smycken, ingen nåd ingen Gud hos Xavante

Jag kan känna lukten än av nejlika, saffran och glögg och värmen i huset och tryggheten där Jag var tio år den gången och snöflingor föll en juldagsmorgon långt ifrån här Min far satte kärvar i björken och domherrarna kom och åt Uppför Rio das Mortes styrde Blomberg i sin ranka, vingliga båt

Nu har jag hela världen i huvudet och dom försöker få in ännu mer Dom flåsar mej i nacken från morgon till kväll med sina tungor Ingen verklighet längre som jag kan lita på efter alla lögner som mötts med lögn från dom djävlarna som bara har tomma ord i sina lungor Jad kunde bara stå där och se på när klubban föll, jag hade inte råd Inga smycken, ingen Gud ingen nåd Nu är jag en Xavante

3. Pigor och drängar 4.24

Jag skickade mitt födelsennummer i ett brev till en databas i norr för att få besked Det var pigor och drängar pigor och drängar pigor och drängar så långt man kunde se

Jag hade hoppats på en gren från ett kungligt träd Jag hade hoppats på ett svärd som satt fast i ett städ Det var pigor och drängar pigor och drängar pigor och drängar så långt man kunde se

Jag hade kanske hoppats på ett ursprung av klass Det rättmätige arvingen till nån fjärran slottsterass eller den stolta stammen av överlevare som kom hit och byggde landet med hammarslag och eld Det var pigor och drängar pigor och drängar pigor och drängar så långt man kunde se

Kan du se den svarta jorden och gårdarna i snön och trälarna som slet som djur och aldrig fick nån lön Pigor och drängar pigor och drängar pigor och drängar så långt man kunde se

Kan du räkna alla slagen, kan du räkna alla år Kan du räkna alla ären efter alla sår Pigor och drängar ...

Jag har en hunger i mitt blod efter hämnd och revansch Jag har skrapat med foten länge nog efter min chans Pigor och drängar ...

Jag har en lust till livet som en fånge som vill ut Jag vill slita sönder kättingen så att historien får ett slut Pigor och drängar ...

Tror du det sätter sej i generna från far till son från mor till dotter till hit från långt ifrån En gång tjänare alltid tjänare, en gång slav alltid slav eller kan man lägga kedjan på städet och slå tills den går av

Finns det en chans att gå fri till ett annat liv kan vreden gå ur blodet, finns det en flod att pissa i Kan hatet blandas upp och tunnas ut till ingenting kan den här smärtan smidas om till en gyllne ring Pigor och drängar Pigor och drängar Pigor och drängar så långt man kunde se

4. Bli som du 3.14

En pojke sprang ut i den svarta natten med regnet piskande mot pannan Han skrek hela vägen ner till elden på stranden: Jag ska bli en annan Jag minns det så väl ännu Jag ville inte bli som du

Jag kan se dina händer som far fram över bordet där du alltid satt mitt emot mej Det är mina händer, mina ögon nu Vad var det som tog emot så där i dej? Vi slogs i tystnad utan ett ljud Jag ville inte bli som du

Två stolar står tomma i männens hus Två hjärtan slår samma slag Vi går förbi varann i ett allt dunklare ljus Det är ett långt farväl efter en lång dag

Jag har ett håll i bröstet som aldrig blir fyllt som ständigt gapar efter mera Vingarna vill upp men fötterna har fastnat som i en sugande lera Det som var ett gick sönder och itu Jag ville inte bli som du

Ser du pojken som springer han springer ännu Han springer längs gator springer längs stränder Han springer för han törs inte stanna Kan du se det, kan du se det nu Den där pojken är också du Också du

5. Det jag vill minnas 5.50

Vi lämnade stan en dag mitt i juli i en gammal Mercedes Benz Trötta på stress och buller Följda av åskans muller tog vi oss över en osynlig gräns

På landet var allting stilla och vi blev som barn på nytt Vi drack vin i den friska grönskan och vi hade en enda önskan att slippa allt det som vi flytt

Mitt rum låg en trappa upp mot skogen och vi spelade Everybody knows this is nowhere Och ingen av oss trodde nåt annat än att vi för alltid skulle bli kvar där

Jag såg ett kort häromdan där vi sitter i solen och kisar mot kamerans lins Vi såg lyckliga ut, fria och vilda men det är kanske bara det jag vill minnas som jag minns

Katterna sov på soffan och vi tog ett jobb då och då så vi klarade maten och hyran Vi var fem först, sen var vi fyra När vintern kom var vi bara två

Varmvinden brann i kylan och jag skrev på min stulna maskin I februari var jag ensam kvar Katarina kom ner några dar och vi låg tätt ihop i månens sken

När hon åkt var huset bara ett gammalt hus och marken omkring var främmande och öde och jag packade ihop och gjorde mej beredd på att återvända till livets flöde

Jag såg ett kort häromdan ...

Mina stövlar trampar Hornsgatan fram och jag äter en bit på resturang Jerusalem Jag sitter rastlös och väger på stolen och drömmer om ett hus i solen Jag är hemma, ändå längtar jag hem

Jag gned min stråke så att taglet brann Nu betalar jag frihetens pris Det här främlingsskapet håller på att knäcka mej och förvandla mitt hjärta till is

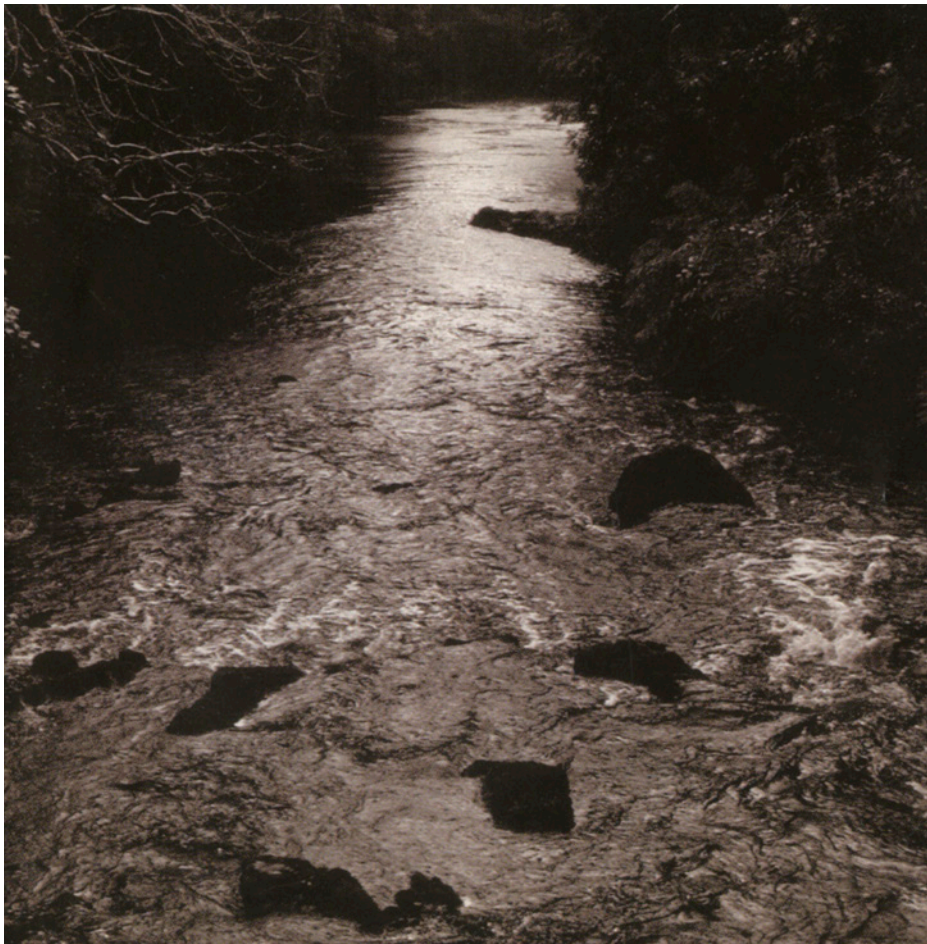
Jag såg ett kort häromdan där vi sitter i solen och kisar mot kamerans lins Vi såg lyckliga ut, fria och vilda men det är kanske bara det jag vill minnas som jag minns

6. Skuld 5.42

Jag visste att det var på väg igen Du sa inte ett ord på flera dar Du satt vid fönstret och såg ut som om du inte hade nånting kvar av din lust att se igenom allt av din hunger efter liv Nu ligger du ner igen och under kudden har du en kniv Och telefonluren är avlagd och det är dimma igen När ska du nånsin lära dej att ta hand om dej själv min vän

Och här kommer vi som ska hjälpa dej upp igen Vad vill du ha av oss? Ögon, öron och sen? När du ligger ensam i ditt rum på avdelning 3 är du fri då? får du äntligen va ifred?

Din skuld är som en smitta och den styr allt du gör Vem gav dej den och varför? Ska du bära den tills du dör? Jag var hos dej så länge Jag stannade så många år Jag vill inte ha din sjuka Jag har nog med mina sår Du är ensam, du är maktlös

så det är makten du vill ha Och du pressar oss med döden som vi kan få betala för en dag

Och här kommer vi ...

En lycklig kvinna på ett tåg Gardinen fladdrar, bergen blommar Första barnet, första året då var också vintern sommar Allting rostar, allting ärgar En del blir vackert, annat dör Åh, säj mej, säj mej min vän vad är det du gör med dej själv idag?

Och här kommer vi som ska hjälpa dej upp igen Vad vill du ha av oss? Ögon, öron och sen? När du ligger ensam i ditt rum på avdelning 3 är du fri då? får du äntligen vara ifred?

1.Rått och romantiskt *6.07*

Hon sa:

Jag vill inte ha någon Lamborghini

Jag vill inte ha någon stor briljant

Inte leva i en film av Fellini

Bo på Ritz är inte längre intressant

Jag är trött på att gå ut med hunden

med mina väninnor

Allt dom pratar om är pengar

och barnen och sina stackars män

Vad händer med alla vackra, vilda kvinnor?

Dom flesta tycks hamna

i samma återvändsgränd

Alla papper på banken har blåst sin kos

Håll mej under månen, ge mej en ros

Älska mej rått och romantiskt
Rym med mej på ett tåg till Paris
Älska mej rått och romantiskt
Älska mej som eld och is

Hon sa att jag inte vill har några pengar längre
Dom här kläderna, det här sminket, ingenting
Bär mej bara till den där sängen
och viska i mitt öra att du bara är min

Alla drömmar jag hade
ingen av dem räckte ända fram
Kysst mina tårar, kom ta mej i din famn

Älska mej rått och romantiskt
Rym med mej på ett tåg till Paris
Älska mej rått och romantiskt
Älska mej som eld och is

Låt mej komma in i värmen igen
Det är så kallt och dött här
Ta mej genom tunneln till solen,
Ta mej hit så ska jag visa dej vem jag är

Älska mej rått och romantiskt ...

2.En dag när du öppnar din dörr *6.12*

En dag när du öppnar din dörr
stirrar du in i en pistol
och i en splittrad sekund
innan allt blir en blodröd sol
kommer livet du levtt
tillbaks som en film
Hur du ville det och hur det blev
och en sista gång skrattar du till
åt dina futtiga små spel

Varför föds en sån som du?
Vem gjorde dej till den du är?
Och vem är hon den där, din fru?
Hon som alltid finns i skuggan brevé
Det var tjära och fjäder för dej gång på gång
men du lyckades alltid tvätta dej ren
Du försvann och var borta och dök upp igen
i nya kläder, på en annan scen

En dag när du öppnar din dörr
står du själv där med pistol i hand
och ni möts, blick emot blick
och ni skrattar torrt åt varann
och innan skottet går av hinner du fråga dej själv

vem av er två som var du
och vad det du gjort tjänade till
och vem var din mor, vem var din fru

I dina rutiga byxor och för trånga kavaj
och din kunskap om precis allt
ska du alltid leva vidare och alltid vara flest
och alltid slicka i dej jordens salt
och ditt skratt ska rulla som vissna löv
genom parker och över torg
Och din hand ska alltid vara där när vingarna knäcks
och äggen läggs i en korg

En dag när du öppnar din dörr
blir du skjuten av dej själv
och så flyttar du in i ditt hus
och har snart handen upp under din frus kjol
Men inte heller hon är den hon en gång var
och i vardagsrummet står dina barn
och deras ögon är kalla som om dom redan dött
och du säger: Det är ju jag, er far

En dag när du öppnar din dörr
ska du be om skottet till slut
men nu är det redan försent
det finns inte längre nån väg ut

3.Florens *5.59*

Jag hade en dröm häromnatten
Jag drömde att jag var i Rom
Jag gick nerför gatan en söndag
och gatan låg öde och tom

Jag gick där i ett gyllne morgonljus
i den eviga staden Rom
byggd på resterna av ett imperium
och körsbärsträden stod i blom

Och jag mötte en kvinna
med ett hår som var vitt som sol
Och två brunbrända ben försvann
upp i en blommig kjol
Hon var den vackraste kvinna jag sett

Och vi gick hand i hand genom staden
ner till Piazza di Spagna
vi två
och vi satt länge på den vackra trappan
och hennes ögon var så blå

Och i huset där Keats dog
slog Shelley upp ett fönster och sa:
Ni har kärleken hoppet och friheten
och ni har varandra just idag

Och trappan där vi satt
fylldes av älskande par
och livet tycktes så gott igen
som om det fanns så mycket kvar
Hon var den vackraste kvinna jag sett

På Restaurang Otello den kvällen
hade vi grillad fisk
och vin på vårt bord
Vi åt med händerna och
hållde upp ur buteljen
och ingen av oss sa ett ord

Sen gav vi varann ett löfte
om att aldrig nånsin lämna varann
I nöd, lust, frihet och annars

skulle vi vara hand emot hand

Och hon lutade sej fram över bordet
och sa: Vi tar tåget till Florens i natt
Jag ska visa dej ett hus i bergen
sa hon med ett skratt
Hon var den vackraste kvinna jag sett

När vi kom fram till Florens
var det bara ruiner där
Röken drev med vinden västerut
som en avgrundshår

Och när vi blev av tåget
kom två soldater fram
och grep henne och dom gick sin väg
Och jag vaknade långt upp i norr
och det sista jag hörde
var stövlarnas steg

Hon var den vackraste kvinna jag sett
Hon var den vackraste kvinna jag sett

4.Hård vinter *5.16*

Rönnbären hänger tunga från gren
Den första frosten har bitit i natt
Över västerhimlen ett rosa sken
Gräset som sjöng ligger dött och platt

Fågelsträcken gick tidigt i år
Is under bron där pojkarna dök
Kiosken har stängt och flyttlassen går
Från det öppna vattnet stiger ånga som rök

Det blir en hård vinter för dom hemlösa
En hård vinter i år
för dom som sitter på caféerna och väntar
Hård vinter i år
För dom som väntar på att få börja leva igen
För dom som ännu hoppas på att
duga nånting till
För dom som allting började så bra för
och som sitter fast nu
i nånting som står alldeles still

Det är en doft kvar i tyget
från sommarens bad
Två läppstiftsläppar på spegelns glas
Det var nåt du sa ... jag minns inte vad
Det var nåt du ville
Nånting som var bra

Nu är du tillbaks i din egen stad
och jag kan inte minnas
Det där som du sa

Det blir en hård vinter ...

5.Gruva *7.11*

Jag kom till en plats där gruvan dog
och flyktingar bodde i baracker
Där brände man kors mot en vägg av skog
och gav sej ut på nattliga attacker

På en t shirt stod det Absolut Arbetslös
Två armenier ägde hotellet
Kommunalhus och Konsum, små fönster som lös
Pizzerian var enda stället

Jag ställde vagnen vid foten av slaggen
Hisstornet var som ett monument
i tystnaden däruppe; man kunde höra hur daggen
föll i ett landskap som låg skövlat och bränt

Jag kom till en plats mitt i landets mitt
där flyktingar bodde i baracker
Vid kiosken på torget klev dom ut ur en bil
Hon var skygg, hon var rädd, hon var vacker

Affischer överallt på mitt lands rygg
där knivbladet sjönk in så lätt
Alla drömmar, visioner om en värld som är trygg
är som smör som blir till härsket fett

Politikerna dansar runt med sina döda ord
och marknaden tar miljarderna ur landet
Allt som byggdes
det byggdes på hedersord
Nu bryts det av alla som kan det

Jag måste hitta ett nytt hem i en annan värld
En ny bild, att annat språk, en ny tid
Ingenting blev som jag tänkt det
och nu är jag här
där du antingen ger upp eller tar strid

Affischer överallt på mitt lands kropp
Vem drar ut kniven som svärdet ur stenen?
Vem kan tända ett nytt, ett annat slags hopp?
Vem sätter upp en ny pjäs på scenen?

Uppe vid gruvan är det tyst som i graven
Allt står stilla nu när drömmen är tömd
Gå ner i korgen och du ser alla lagren
alla lagren av den dröm som är drömd
Åh, jag trodde så mycket och längtade stort
Jag ville ha allt och jag hade kraften
då när världen var vacker och ny och min
Jag ville ha den, nu har jag haft den
Den föll isär, den föll sönder
nu har jag ingenting kvar
bara denna längtan efter en kvinna
På botten av hålet har vattnet lagt sej
Där ska minnena drunkna och försvinna

I kväll ska jag hålla en dunk fotogen
utöver golvet i mitt hem vid slaggen
och innan jag tänder ska jag stå där, min vän
en stund och känna doften av daggen

Och sen när jag tänt ska jag köra ner
till barackerna borta längs spåret
och se om hon är där och sen ta henne med
hon med det svarta, blanka håret

Jag ska köra den här Volvon
så långt den kan gå
och hon ska sitta där bredvid mej
till nattens slut
Vi kan fly tillsammans, tillsammans
vi två
Tillsammans kan vi slå oss ut
till en ny tid

Ulf Lundell – gitarr, munspel, piano, synth inspelad i Rockhead Studios '94	
“Skuld” inspelad på Grand Hotel Lund '93 med: Hasse Engström – Wurlitzerpiano, Tomas Hultcrantz – bas, Björn Gideonsson – trummor, Magnus Tengby – slide-gitarr Sten Booberg – akustisk gitarr, Maria Blom – sång, Ebba Forsberg – sång Dan “Svarten” Ossiansson – teknik	
Stråkararrangemang på ”Det jag vill minnas”, ”Rätt och romantiskt” och ”Gruva” av Backa Hans Eriksson stråkar lagda i KMH Studio	
omslag – Karl-Magnus foto – Isabella Nerman mixad av Fredrik Andersson och Ulf Lundell text och musik Ulf Lundell / Rockhead	
producerad av Ulf Lundell	
<i>tack: Magnus Nygren, Estrad, Musikverket. Belle</i>	

